

czwartek, 13.06.2024

Wspomnienie Św. Antoniego Padewskiego

Antoni z urodzenia był Portugalczykiem, urodził się w Lizbonie, która była grodem obronnym, a podczas chrztu otrzymał imię Ferdynand. W czasach kiedy przyszedł na świat w 1195 r. Portugalia wyzwalała się spod arabskiego jarzma. Dom rodzinny położony był niedaleko katedry Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i tu na modlitwy od najmłodszych lat przychodził przyszły święty. Ojciec, Martino di Alfonso wysłał go na naukę do szkoły katedralnej przy kościele Bożej Rodzicielki w Lizbonie. Bliska styczność katedry i szkoły napewno sprawiły, że już jako 15-letni młodzieniec Ferdynand wstąpił do klasztoru Kanoników Regularnych św. Augustyna. Po dwu latach poprosił o przeniesienie do klasztoru w Coimbrze. W roku 1220 otrzymał święcenia kapłańskie. Wielkie wrażenie na młodego kapłana wywarł pogrzeb pięciu Franciszkanów zamordowanych przez mahometan w Maroku, który odbył się w Coimbrze. Przy tej okazji po raz pierwszy Ferdynand zetknął się z synami św. Franciszka. Po pogrzebie poprosił o przyjęcie do ich klasztoru w Olivanez przy kościółku św. Antoniego Pustelnika, przyjmując imię zakonne Antoni. Zauroczony pracą misyjną franciszkanów postanowił udać się do Afryki. Choroba, na którą zapadł w drodze do Maroka spowodowała decyzję powrotu do ojczyzny. W powrocie tym jednak przeszkodziła burza, która skierowała statek do Sycylii. Tu trafił do klasztoru swojego zakonu znajdującego się niedaleko Messyny. Na przełomie maja i czerwca 1221 r. spotkał się po raz pierwszy na kapitule namiotów z zakonodawcą św. Franciszkiem. Po kapitule udał się do Montepaolo w pobliżu Forli do prowincji Emilia Romania. Będąc w klasztorze pogłębiał w sobie życie wewnętrzne ze szczególnym uwzględnieniem poznania Pisma Świętego. Udzielał się także z pomocą duszpasterską. W Forli w 1222 r. podczas kapituły prowincji Romania miały odbyć się święcenia kapłańskie franciszkanów i dominikanów. Na polecenie prowincjała wygłosił po łacinie przepiękne przemówienie o wzniosłości kapłaństwa. Po tych święceniach św. Franciszek napisał list i polecił Antoniemu, by utworzył szkołę teologiczną dla franciszkanów w Bolonii. Tu nasz Święty był pierwszym wykładowcą w dziejach zakonu w latach 1223-1224. Sława i mądrość tego zakonnika jest coraz większa. W tym czasie we Francji rozszerzyła się herezja katarów (albigensów) tak silnie, że dochodziło do mordów na katolickich duchownych i wiernych. Słynny już kaznodzieja Antoni udał się tam, by sprowadzić heretyków na łono Kościoła. Po powrocie napisał Kazania niedzielne. W Rzymie w obecności papieża Grzegorza IX wygłosił okolicznościowe kazanie, które wywarło na papieżu tak silne wrażenie, iż nazwał Antoniego: „Arką Testamentu”. Polecił by wygłaszał kazania do pielgrzymów, którzy przybywali do Rzymu. Na prośbę biskupa Ostii napisał w późniejszym czasie Kazania na Święta. Zwolniony na własną prośbę z urzędu prowincjała w 1230 r. udał się do Padwy. Ogarnięty zapałem kaznodziejskim codziennie przez 40 dni Wielkiego Postu w 1231 r. głosił kazania pasyjne. Mimo słabego zdrowia, wiosną wyruszył do Werony, by prosić władcę tego miasta Ezzelina da Romano, by uwolnił bezprawnie więzionych ludzi. Po nieudanej misji osiadł w Camposampiero niedaleko Padwy. Stan zdrowia Antoniego wyraźnie się pogorszył. Prosił braci, by zawieźli go do ukochanego klasztoru Najświętszej Maryi Panny w Padwie. Jednak ze względu na ciężki stan zdrowia musiał zatrzymać się w Arcelli. Tu 13 czerwca 1231 r. w ubogiej celi klasztoru klarysek odszedł do Pana w 36. roku życia. Ciało zostało przeniesione do kościoła Świętej Bogurodzicy Maryi w Padwie. Budowę bazyliki w Padwie rozpoczęto już w rok po śmierci Antoniego, był to także rok jego kanonizacji. Tu przeniesiono do nieskończonej jeszcze świątyni doczesne szczątki przyszłego Patrona. Pod koniec XIV w. piękną świątynię zniszczył huragan. Budowa obecnej wraz z remontem trwała około 200 lat. W ołtarzu głównym znajdujące się figury Najświętszej Maryi Panny, św. Franciszka i św. Antoniego są dziełem Donatella. Kaplica św. Antoniego to dzieło epoki renesansu. Wzdłuż ścian kaplicy na dziewięciu płaskorzeźbach przedstawione są sceny z życia Świętego oraz cuda, jakich dokonał. W centrum wznosi się ołtarz-grobowiec dzieło Tiziano Aspetti z 1594 r. Są też w bazylice kaplice promieniste rozchodzące się od absydy w

kształcie promieni. Wśród nich kaplica polska ozdobiona w 1899 r. freskami Tadeusza Popiela. Warto wspomnieć, że ten malarz malował sceny z życia św. Jana z Dukli w dukielskim kościele Ojców Bernardynów. W kaplicy relikwii, w relikwiarzu z 1436 r. wykonanym przez złotnika Giulianoda Firenze, przechowywany jest język św. Antoniego zachowany w nienaruszonym stanie i wiele pamiątek związanych z życiem Świętego. W 1222 r. w Padwie powstał jeden z najśłynniejszych Uniwersytetów. Studiowało w nim wielu Polaków, m.in. Mikołaj Kopernik. W wieku XVI studiowało na Uniwersytecie około 100 tys. naszych rodaków. Był poeta Jan Kochanowski, pisarz Łukasz Górnicki, historyk Marcin Kromer, Klemens Janicki, kard. Stanisław Hozjusz. Rektorami tego uniwersytetu byli dwaj Polacy Jan Zamoyski (założyciel Akademii Zamoyskiej XVI w.) oraz Samuel Słupecki z Konar. Były też polskie nazwiska takie jak: Potocki, Ossoliński, Sapieha, Tarnowski, Sobieski, Leszczyński. Polacy studiujący na Uniwersytecie odwiedzali licznie bazylikę św. Antoniego. Już w 1607 r. opiekujący się tym miejscem franciszkanie wskazali miejsce pod budowę ołtarza polskiego poświęconego św. Stanisławowi. Sto lat później ofiarowano im kaplicę rodu Lanzarettich, która otrzymała wezwanie św. Stanisława ze Szczepanowa. Ozdabiające je freski przedstawiają polskich świętych: św. Kingę, św. Wojciecha i bł. Jakuba Strzemię. Wśród posągów jest popiersie Jana III Sobieskiego, który będąc studentem Uniwersytetu często modlił się w tym miejscu. On też po zwycięstwie pod Wiedniem ofiarował jako wotum buławę Kara Mustafy. Inne malowidła z przełomu XIX i XX w. nawiązują do idei wyzwolenia Polski. Jest scena z życia św. Stanisława jak wskrzesza Piotrowinę. Inna przedstawiająca cud zrośnięcia się poćwiartowanego ciała męczennika budziła przez lata nadzieje „zrośnięcia się” Ojczyzny z trzech zaborów. Jest wizerunek Matki Bożej Częstochowskiej i z nowszej historii ołtarz św. Maksymiliana Kolbego. Jak popularny jest św. Antoni w świecie i Polsce świadczą kościoły pod jego wezwaniem, których w naszej Ojczyźnie jest ponad 250. Niemal w każdym kościele spotykamy obraz lub figurę tego Świętego. Mówi się, że jest świętym całego świata. Jednym z najstarszych miejsc kultu św. Antoniego w Polsce jest położone 40 km od Zamościa sanktuarium w Radecznicy. Tu w 1664 r. św. Antoni ukazał się na Łysej Górze Szymonowi Tkaczowi. Inne miejsca kultu to Łagiewniki k. Łodzi, w Warszawie przy ul. Senatorskiej czy Sietesza. Św. Antoni jest patronem Jasła - od poświęcenia 100 lat temu kościoła jego imieniu. Losy miasta i świątyni w 1944 r. były tragiczne, ale figura Świętego ocalała. Wyjęta z rumowiska była prawie nieuszkodzona. Rada Miasta Jasła w 1996 r. podjęła uchwałę o uznaniu św. Antoniego patronem miasta. Wielkim kultem cieszy się łaskami słynący obraz św. Antoniego w kościele Ojców Bernardynów w Przeworsku. W klasztorze od 1645 r. mieszkał znany malarz bernardyński o. Franciszek Lekszycy. On namalował obraz św. Antoniego. Na odpusty ku czci tego wielkiego cudotwórcy przybywały tysiące ludzi, między innymi 13 czerwca 1687 r. był tu wielki czciciel tego Świętego król Jan III Sobieski. Obecnie kult św. Antoniego jest bardzo żywy. W każdy wtorek na Msze św. przybywa wiele osób z Przeworska i okolic. Wystarczy wspomnieć, że przez cały rok wierni złożyli ponad 3600 prośb i podziękowań, do uroczystości odpustowej wierni przygotowują się nowenną 9 wtorków. Zamawiają też Si quaeris, czyli responsorium, które zakonnicy śpiewają w każdy dzień, a tych prośb i podziękowań jest ponad 1500. Napewno kult sięga bliższych i dalszych okolic. W pobliskich Urzejowicach w ubiegłym roku miejscowemu gimnazjum nadano imię św. Antoniego. Jak każdego roku tak i w tym, 13 czerwca w uroczystość św. Antoniego wielu przybędzie do bernardyńskiej świątyni, by prosić o błogosławieństwo i dziękować za otrzymane łaski. Źródło: <https://m.niedziela.pl/artykul/29112/nd/Swiety-Antoni-Padewski> <https://m.niedziela.pl/artykul/575/Sw-Antoni-z-Padwy>